

॥ १४ ॥ सत्यसंधेनभीष्मेण ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ अनुतेपेअनुतापं प्राप्तवान् उद्धर्हकोशानिष्कासितवान् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ आत्मस्तवादात्महत्यापरहत्यास्यकु
मांमावमंस्थाद्रौपदीतल्पसंस्थोमहारथान्प्रतिहन्मिदर्थे ॥ तेनाभिशांकीभारतनिष्ठुरोसित्वत्तःसुखं नाभिजानामि किंचित् ॥ १४ ॥ प्रोक्तः स्वयंसत्यसंधेन मृ
त्युस्तवप्रियार्थं नरदेव युद्धे ॥ वीरः शिखंडीद्रौपदोसौमहात्मा मयाभिगुप्तेनहतश्च तेन ॥ १५ ॥ नचाभिनं दामितवाधिराज्यं यतस्त्वमक्षेष्वाहितायसक्तः ॥ स्वयंकृत्वा
पापमनार्यजुष्टमस्माभिर्वातर्तुमिच्छस्यरींस्त्वं ॥ १६ ॥ अक्षेष्वादोषावहवोविधर्माः श्रुतास्त्वया सहदेवो ब्रवीद्यान् ॥ तान्नैषित्वं त्यक्तुमसाधुजुष्टांस्तेनस्म सर्वे निर
यंप्रपन्नाः ॥ १७ ॥ सुखं त्वत्तो नाभिजानीम किंचिद्यतस्त्वमक्षैर्देवितुंसंप्रवृत्तः ॥ स्वयंकृत्वा व्यसनं पांडवत्वमस्मांस्तीव्राः श्रावयस्यद्यवाचः ॥ १८ ॥ शेतेस्मा
भिर्निहता शत्रुसेना छिन्नैर्गात्रैर्भूमितलेन दंती ॥ त्वया हितकर्मकृतं नृशंसं यस्मादोषः कौरवाणां वधश्च ॥ १९ ॥ हता उदीच्यानिहताः प्रतीच्यानष्टाः प्राच्यादा
क्षिणात्या विशस्ताः ॥ कृतं कर्माप्रतिरूपं महद्भिस्तेषां योधैरस्मदीयैश्च युद्धे ॥ २० ॥ त्वं देवि तात्वत्कृते राज्यानां शस्त्वत्संभवं नो व्यसनं नरेन्द्र ॥ मास्मान् क्रूरैर्वाक्प्रतो
दैस्तुदंस्त्वं भूयो राजन्कोपयेस्त्वल्पभाग्यः ॥ २१ ॥ संजय उवाच एतावाचः परुषाः सव्यसाची स्थिरप्रज्ञः श्रावयित्वा तु रूक्षाः ॥ बभूवा सौविमना धर्मभी
रुः कृत्वा प्राज्ञः पातकं किंचिदेवं ॥ २२ ॥ तदानुतेपे सुरराजपुत्रो विनिःश्वसंश्वासिमथोद्धर्ह ॥ तमाह कृष्णः किमिदं पुनर्भवान्विकोशमाकाशानि भंकरोत्यसि ॥
॥ २३ ॥ ब्रवीहि मां त्वं पुनरुत्तरं वचस्तथा प्रवक्ष्याम्यहमर्थसिद्धये ॥ इत्येवमुक्तः पुरुषोत्तमेन सुदुःखितः केशवमर्जुनो ब्रवीत् ॥ २४ ॥ अहं हनिष्ये स्वशरीरमेव प्र
सत्ययेनाहितमाचरं वै ॥ निशम्य तत्पार्थ वचो ब्रवीदिदं धनं जयं धर्मभृतां वरिष्ठः ॥ २५ ॥ राजानमेनं त्वमितीदमुक्त्वा किंकशमलं प्राविशः पार्थ घोरं ॥ त्वं चात्मानं
हंतुमिच्छस्यरिघ्ननेदं सद्भिः सेवितं वै किरीटिन् ॥ २६ ॥ धर्मात्मानं भ्रातरं ज्येष्ठमद्य खड्गेन चैनं यदिहन्यान् वीर ॥ धर्माद्भीतस्तत्कथं नाम ते स्यात्किंचोत्तरं वा करि
ष्यस्त्वमेव ॥ २७ ॥ सूक्ष्मो धर्मो दुर्विदश्चापि पार्थ विशेषतोऽज्ञैः प्रोच्यमानं निबोध ॥ हत्वात्मानमात्मना प्राप्नुयास्त्वं वधाद्वा तु नरकं चातिघोरं ॥ २८ ॥ ब्रवीहि वा
चाद्यगुणानि हात्मनस्तथा हतात्मा भवितासि पार्थ ॥ तथास्तु कृष्णे त्यभिनंद्य तद्वचो धनं जयः प्राह धनुर्विनाम्य ॥ २९ ॥ युधिष्ठिरं धर्मभृतां वरिष्ठं शृणुष्व राजन्नि
तिशक्रसूनुः ॥ नमादृशो न्योनरदेव विद्यते धनुर्धरो देवमृतेपि नाकिनं ॥ ३० ॥